

Garantitegning fra private; men hvis man paalægger disse Væddeløbsforeninger yderligere Skatter, er der ingen Tvivl om, at saa ville de private, som hidtil have garanteret disse Væddeløb og derved muligjort dem, trække sig tilbage. Og der er allerede et Fingerpeg i den Retning, idet man i Aarhus nu har besluttet sig til i hvert Fald foreløbig ikke at afholde Væddeløb. Det er jo saaledes, at Væddeløbene have givet Staten en ganske klækkelig Indtægt i en Række af Aar. Jeg vil her indskyde, at hvad jeg har sagt, gælder kun om Galopløbene, ikke om Travløbene. Travløbene indtæge en Særstilling, idet de have betalt sig særdeles godt; men deres Indtægter hidrøre for øvrigt ikke fra Entréindtægten, som man jo nærmest har tænkt at beskutte gennem dette Lovforslag, men mere fra Totalisatorerne. Altsaa, den Udgift, som Travelskabet vil faa deraf, er ikke videre betydelig i Forhold til den Indtægt, det har af Væddeløbene. Og dertil kommer, at det sidder inde med en ret betydelig Formue, som det har samlet sammen efterhaanden. De Bemærkninger, jeg kommer frem med her, gælder alene Galopløbene. For disse er Forholdet dette, at de Provinsbyer, det vil sige Næstved, Odense og Aarhus, som have afholdt Væddeløb, alle hvert Aar have haft Underskud deraf; kun en eneste Gang er der i Odense afholdt et Væddeløb, der ikke har givet Underskud, ellers har det altid været Tilfældet. Jeg tror, at hvis Lovforslaget føres igennem i den Skikkelse, som det er paatænkt, er der Sandsynlighed for, at det vil virke som et Forbud, og at den Indtægt, Statskassen hidtil har haft af Væddeløbene gennem Totalisatorerne, vil falde bort. Jeg tror ikke, man vil komme til at forøge Indtægten for Statskassen, man vil snarere skabe en Forringelse af den hidtilværende Indtægt.

Jeg tillader mig derfor at henstille til den højtærede Minister, om ikke det kunde være muligt, at Væddeløbene bleve tagne ud af denne Lov; og jeg støtter mit Haab om, at der muligvis kunde ske noget i den Retning, derpaa, at gennemføres Forslaget i den Skikkelse, hvori det er blevet forelagt, tror jeg, som sagt, at det er at vente, at Statskassens Indtægt af Galopvæddeløbene gennem Totalisatorerne vil gaa ned i Stedet for at stige. Hvis det ikke skulde kunne tænkes, at Væddeløbene bleve tagne ud af Loven, tror jeg i hvert Fald, at det vil være nødvendigt, hvis man ikke til en vis Grad vil forhindre disse Væddeløb, at man gaar til en Billetkat, f. Eks. af

5 Øre for en 50 Øres Billet, 10 Øre for 1 Krones Billet og 25 Øre for en 2 Krones Billet og derover, eller hvordan man nu vil indrette det; i hvert Fald tror jeg, at man burde anvende dette System. Jeg tror, at alle Væddeløbsselskaber have de Billetpriser, de anse for de gunstigste; men naar Udgifterne blive forøgede, bliver Selskabet ogsaa nødt til at forhøje Priserne, og saa vil Publikum ganske sikkert møde i ringere Tal. Noget andet er det, om man fik en Stempelskat paa Billetterne, saa vilde Publikum dog maaske være villig til at sige: Det er ikke Væddeløbsselskabet, men Staten, der faar Pengene. Jeg har liggende nogle Oplysninger, som jeg gerne stiller til den højtærede Ministers Disposition, og som vise, at Væddeløbene i København have givet et Underskud af 42,000 Kr., og ellers har Underbalancen i Provinserne svinget mellem 1,000 og 4,000 Kr. for hvert Væddeløb i de sidste 5 Aar.

Det var blot denne Henstilling, jeg vilde tillade mig at gøre til den højtærede Minister, og jeg haaber, at den muligvis kunde blive tagen under Overvejelse.

Finansministeren (N. Neergaard):

Samtlige de ærede Talere, der have haft Ordet, have jo sluttet sig til dette Forslags Princip med Undtagelse af det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Brandes). Derved forstaar jeg, at de i Principet have givet deres Minde til ad den foreslaaede Vej, det vil altsaa sige ved Beskatning af Forestillinger, Fremvisninger o. s. v., at skaffe Statskassen en Indtægt paa omtrent det anslaaede Beløb. Det er dette, der for mig er det væsentlige, og jeg kan for saa vidt takke for den Tilslutning, som Forslaget i Hovedsagen har faaet fra alle de ærede Talere med den ene Undtagelse. Derimod har der jo været meget forskellige Meninger angaaende den foreslaaede Form, og navnlig har man her ligesom fra en enkelt Side i Folketinget foretrukket Billetskatten fremfor Bruttoafgiften. Jeg er ikke ved de Bemærkninger, som ere fremkomne her, bleven røkket i min Overbevisning om, at Bruttoafgiften baade er den lettest gennemførlige i rent administrativ Henseende og ogsaa den, der rammer retfærdigst, idet Teaterlederne etc. paa den Maade ville have en ganske anden Evne til at fordele Skatten paa Forbrugerne, eftersom det er forretningsmæssigt hensigtsmæssigt eller ikke. Jeg skal gentage, hvad jeg allerede sagde, da jeg første Gang havde Ordet, og hvad jeg ogsaa sagde i det andet Ting, at Spørgsmaalet om